

1. Perustiedot

Anu Uusimaa

Sosiaali- ja terveysalan pt, lähihoitaja

Residencia de tercera edad Ferrol

Av. Esteiro, 49-51, 15403 Ferrol, A Coruña, España

<http://www.domusvi.es/residencia-de-tercera-edad-ferrol/>

2. Työpaikka, tehtävät ja perehdytys

Työpaikkani Ferrolissa oli ikäihmisille tarkoitettu hoivakeskus, jossa on 151 asuinpaikkaa ja 40 päivähoitopaikkaa senioreille. Katutasossa oli vastaanotto, hallintopalvelut sekä päivähoito-osasto. Ensimmäisessä kerroksessa oli 6 paikkainen sairaalaosasto, lääkäri, sairaanhoitajat, fysioterapeutin vastaanotto, kampaamo ja aktiviteettisali, jossa pidettiin esim. jumalan palveluksia ym. sekä pesulapalvelut. Toisessa kerroksessa oli kirjasto, päiväsal, ruokailusali, keittiö. 3-5 kerroksissa asuivat itsenäisesti tai tuettua asumista tarvitsevia ikäihmisiä. Kuudennessa kerroksessa asuivat paljon tai erityisen paljon tukea tarvitsevia asukkaita.

Itse työskentelin kaikissa kerroksissa paitsi päivähoito-osastolla. Työtehtäviini kuului asukkaiden perushoito, ruokailussa avustaminen ja syöttö, lääkkeiden anto ja vapaa-ajan toiminta. Meillä lähihoitajan työtehtävät ovat hieman monipuolisempia kuin heidän auxiliar eli apu-hoitajilla. He ainoastaan hoitavat pesut, syötöt, lääkkeiden annon (ei pistoksia) ja vapaa-ajan toiminnassa avustamisen ja kävelytyksiä. Heillä sairaanhoitaja (enfermera) hoitaa kaikki lääkinnälliset toimenpiteet, kuten esim. veren sokerin mittaukset, verenpainemittaukset, pistokset, haavan hoidot jne. Laitoshuoltajat vaihtavat joka päivä lakanat ja sijaavat vuoteet.

Minua ohjasi pääsääntöisesti Sonia Garcia, koska hänellä oli ylivoimaisesti paras englannin kielen taito. Perehdytys koski vain työskentelyä ja työskentelytapoja. Emme käyneet läpi turvallisuuskoulutusta, emmekä paikallisia lakeja ja säädöksiä. Kun parikertaa oli näytetty miten tehdään ja toimitaan, niin minut jo laskettiin työntekijöihin kuuluvaksi ja sain työskennellä loppu ajan yksikseni asiakkaiden parissa. Ohjaajani ollessa vapaalla oli todella epävarmaa ketä minun piti seurata, päivän aikana ohjaaja saattoi vaihtua parikin kertaa. Se mihin Suomessa ei ole totuttu, niin täällä työntekijät olivat aina iloisia, ystävällisiä, mukavia ja aina valmiina auttamaan.

3. Työpaikka, kieli sekä kohdemaan kulttuuri

Työpaikan viralliset kielet olivat espanja ja galician kieli. Espanjalaisille opetetaan koulussa englantia, mutta heidän kertoman mukaan siellä opetetaan vain kielioppia ja kirjoittamaan eli he eivät juurikaan osanneet/uskaltaneet puhua englantia. He opettivat minulle espanjaa samalla kun minä autoin heitä englannin kanssa. Jos toinen ei ymmärtänyt toista niin sitten käytimme elekieltä tai google-kääntäjää apuna.

Suomalaisen ja Espanjalaisen työkuulttuurin välillä on useita eroja. Kaikki työntekijät, asukkaat ja vierailijat tervehtivät, hymyilivät ja vaihtoivat pari sanaa. Aina uuden ihmisen kohdatessaan espanjalaiset vaihtoivat poskisuudelmat. Tähän minun oli vaikea suhtautua, koska jäyhä suomalainen ei puhu eikä pussaa..... Kyllä siihenkin pikkuhiljaa tottui. Espanjalaiset työntekijät ovat todella kova äänisiä. Siellä huudeltiin vähän väliä toiselle puolelle kerrosta kun oli toisella asiaa.

Työajoissa ei ole paljoakaan eroa. Siellä aamuvuoro on 8:00-15:00, iltavuoro 15:00-22:00 ja yövuoro 22:00-8:15, siestoja ei pidetä. Ainoa ero mikä meihin verrattuna on, että vuoronvaihdossa hoitajat eivät ole yhtään päällekkäin paitsi yövuorossa on 15 minuutin raportointi. Taukoja työntekijöillä oli yksi 20 minuutin ruokatauko, jonka järjestys arvottiin aina vuorossa olevien kesken. Työntekijät kertoivat, että nykyinen omistaja oli n. vuosi sitten ostanut tämän yksikön. Edellisen omistajan aikana heillä oli ollut käytössään tietokoneet mihin he kirjoittivat päivän raportit. Nykyisin vain lääkäriillä ja sairaanhoitajilla on käytössä koneet ja pääsy asiakastietoihin. Hoitajat kirjoittavat päivän tapahtumat muutamalla rivillä isoon vihkoon, josta seuraava vuoro voi lukea ne.

Eroja oli myös käytännön töissä. Siellä joka aamu kaikki paitsi vuodepotilaat kävivät aamusuihkussa. Varsinaisen aamusuihkun ja listaan laitettun pesun ero oli, ettei aamusuihkussa pesty hiuksia. Vuodepotilaat pestiin sängyssä runsaan veden ja kertakäyttö sienen kera. Jokaiselle vaippoja käyttävälle laitettiin aina teippivaippa ja päivävaippa yhdistelmä. Tämä siksi, että aamupalan jälkeen oli hoitajat jaettu niin, että osa kävelytti asukkaita ja osa vessatti sekä pesi hampaat ja ajoi parran. Vessatuksessa, jos oli tarvetta, nostettiin asiakas seisomaan, vedettiin päivävaippa pois ja asiakas taas istumaan ja kärrättiin päiväsalin. Kerrokset 3-5 olivat aina päiväsaikaan tyhjiä. Kaikki asukkaat ohjattiin ja vietiin kakkoskerroksen päiväsalin, jossa he oleskelivat koko päivän ajan. Perushoitotyö on muuten samankaltaista kuin täällä Suomessa.

Lääkkeiden jaossa on myös eroja. Siellä lääkkeet ovat isossa kärryssä, mistä aina yksi hoitaja antaa ne toisille hoitajille, jotka vievät ne asukkaalle. Kaikki lääkkeet annetaan sinulle paljaaseen käteen ja ne viedään asiakkaalle ja annetaan joka ruoan mukana tai lusikalla. Jos on murskattavia lääkkeitä, niin silloin ne annetaan pakkauksessa, jolloin pöydän ääressä nuijit ne joko lihanuijalla, lusikalla, veitsellä, lasilla mikä nyt tuntuukin parhaimmalta käteesi ja sekoitat ruokaan. Kysyin, miksi eivät käytä lääkkeiden jaossa hanskoja, niin vastaus oli, että tämä on asiakkaiden koti ja siksi kukaan heistä ei käytä hanskoja. Ketään ei tuntunut huolettavan miten lääkeaineet imeytyvät ihon läpi elimistöön.

Siellä ei toteutettu minkäänlaista ergonomista työtapaa. Vuoteissa ei ollut sähköistä vuoteennostinta, eli siihen korkeuteen mihin se oli asetettu, sillä korkeudella piti työskennellä. Siinä missä suomessa vuodepotilasta kohden oli kaksi hoitajaa, tuolla usein oli vain yksi tekemässä pesut ja siirtämässä pyörätuoliin istumaan. Hoitajien mukaan suurimmat poissaolot johtuivatkin selkävivoista.

Maanantaisin siellä oli aamupalana 2 yksittäispakattua Marie-keksi pakkausta, jotka tarvittaessa murskattiin kahvimukiin. Mukiin laitettiin myös annospussista sokeria, yksittäispakattu vainappi sekä yksittäispakattu luumu- tai mansikkamarmeladi nokare. Päälle kaadettiin joko teetä, mustaa tai maitokahvia. Nämä sekoitettiin ja syötettiin asiakkaalle. Tiistaisin siellä oli keksin sijaan patonginpala, keskiviikkona paikallinen herkku leivonnainen Churro, torstaina oli corn flakes hiutaleita ja perjantaina keksejä. Eli hieman erilaista mihin suomalaiset ovat tottuneet. Aamupala oli heillä klo 10:00, päivällinen klo 14:00, välipala, joka oli yleensä jogurttia, kahvia, patonkia tai Marie-keksejä klo 17:00 ja lounas klo 20:00

4. Asunto ja työmatka

Vuokrasimme opiskelukaverini kanssa sieltä asunnon, joka löytyi koulun kautta. Asuntomme oli, liiankin iso meille eli 3 makuuhuonetta, olohuone, keittiö ja vessa. Kolmas makuuhuone ja olohuone jäivät käytännössä kokonaan käyttämättä. Asunto oli kalustettu, siellä oli myös pyykinpesukone ja keittiössä astioita ja ruoan teko välineitä. Ruokatarvikkeet saimme kätevästi muutaman metrin päästä olevasta kaupasta ja leipomosta. Maksoimme 500€/kk + 300€ takuumaksun. Vuokraan sisältyi vesi, kaasu ja wifi. Sähkö piti maksaa erikseen, koska espanjassa on korkeat sähkömaksut ja se veloitetaan suoraan takuumaksusta.

Asuntomme sijaitsi liki keskustaa kerrostalon kahdeksannessa kerroksessa. Työpaikkani näkyi olohuoneen ikkunasta ja matka oli n. 800m ja sen tietysti kuljin kävelen.

5. Vapaa-aika

Ferrol on kivan kokoinen kaupunki. Siellä kaikki on lähellä. Kävimme paikallisissa kaupoissa, toreilla, markkinapaikoissa, kahviloissa ja pubeissa. Mahtavinta oli, että kahvin kanssa sai aina makean ja viinilasillisen kanssa pienen suolaisen tapaksen. Kävelimme viikonloppuisin parin kilometrin päässä oleviin ostoskeskuksiin. Kävimme mm. Aquaparkissa, missä riikinkukot tepasteleva vapaina. Kävimme satamassa ihailmassa merta ja veneitä. Ferrolissa ei juurikaan ollut mitään ihmeempiä

illanviettopaikkoja eikä tapahtumia. Varsinkin näin talvisaikaan kaupunki tuntui olevan erityisen hiljainen.

6. Miten kuvani muuttui kohdemaasta ja mitä opin?

Olen pari kertaa käynyt viikon lomalla Espanjassa ja tämä kokemus oli aivan erilainen. Olen tyytyväinen ettei kohde ollut isossa kaupungissa eikä missään turisti alueella. Tuolla tutustuimme aitoon oikeaan Espanjaan. Kaupungin ihmiset olivat hyvin ystävällisiä ja mukavia. Moni tuli juttelemaan ja kyselemään, että mistä olimme kun kuulivat meidän juttelevan Suomea.

Tietysti opin myös miten Espanjassa tehdään hoitotyötä. Opin arvostamaan miten hyvällä mallilla Suomen hoitotyö on verrattuna espanjalaiseen. Löytyi jopa muutama pieni asia jonka mielelläni toisin sieltä myös tännepäin.

Ulkomaanjakso toi myös lisää valmiuksia kaikin tavoin toimia ammatillisemmin työssä, antoi lisää itsevarmuutta ja uutta näkökulmaa moniin asioihin, sekä laajensi omaa maailmankuvaa.

7. Miten tulevaisuuden opiskelijoiden on hyvä valmistautua lähtöön?

Voin ehdottomasti suositella ulkomaan työharjoittelua jokaiselle avaran mielen omaavalle ja rohkealle opiskelijalle hienona kokemuksena. Työharjoitteluun ei kannata mennä pipo tiukalla vaan ottaa rennosti, kokemuksen kannalta. Neljässä viikossa ei kuitenkaan paikan toimintatapoihin saa aikaiseksi suurta muutosta ja tarkoitus onkin vain lähinnä vertailla Suomen ja ulkomaan harjoittelupaikan työolojen ja kulttuurin eroja. Mikäli mahdollista kannattaisi työharjoittelu aika olla pidempi.

Koulu on avustanut hyvin kaikissa tarvittavissa papereissa, lennoissa ja asumisen etsimisessä. Paljon riitti myös itselle tehtävää. Matkan suunnittelu aloitettiin jo n. vuosi ennen matkalle lähtöä. Koulun kanssa piti sopia teorituntien korvausjärjestelyistä.

Olimme Espanjan pohjoisosassa helmi- ja maaliskuun taitteessa. Ilmat siellä olivat todella sateiset ja viileät, yhtenä aamuna satoi jopa räntää. Sinne kannattaa lähteä aikaisintaan huhtikuun alussa jolloin ilmat alkavat lämmetä, silloin siellä on enemmän nähtävää ja koettavaa kuin talvi aikaan.

Kaiken kaikkiaan reissu oli todella opettavainen ja silmiä avaava kokemus.

Kuvia asunnostamme

